

Til stk. 3

Denne bestemmelse viderefører reglen i § 10, stk. 8, i nummerloven.

Det er hensigten med denne bestemmelse at sikre, at der ved opkald fra udenlandske udbydere sker en dirigering af opkald fra udenlandske udbydere af offentlige telenet eller teletjenester til numre, som er medtaget ved skift til andre udbydere.

Til stk. 4

§ 57 giver to alternative muligheder for at sikre korrekt dirigering. Hovedreglen, som er nævnt i stk. 1, er en dirigeringspligt baseret på opslag i en database. Stk. 4 indeholder, som alternativ hertil, mulighed for at erstatte denne regel med et krav om, at videredirigeringen i stedet sker hos den udbyder, som har afgivet nummeret, dvs. en viderestillingsmodel, som nævnt i denne bestemmelse.

Det er alene hensigten at udnytte den pågældende hjemmel til at fastsætte nærmere regler om en viderestillingsmodel, hvis det af tekniske eller markedsmæssige årsager viser sig, at den gældende model baseret på database-opslag ikke i praksis fungerer, eksempelvis fordi ingen parter ønsker at påtage sig at drive en fælles database, og individuelle database-løsninger viser sig ikke at kunne administreres.

Til stk. 5

Denne bestemmelse viderefører reglerne i § 10, stk. 7, i nummerloven. Der er som noget nyt sket en udvidelse af Telestyrelsens hjemmel til at fastsætte regler om nummerportabilitet. Hjemlen omfatter nu også regler om, hvordan portering af numre mellem udbydere af telenet eller teletjenester, der er forpligtede til at stille denne facilitet til rådighed for slutbrugerne, skal afvikles, herunder regler om hvordan portering skal ske.

Der kan med hjemmel i denne bestemmelse blive udstedt nærmere regler, primært af teknisk karakter, der præciserer, hvordan nummerportabilitet i praksis håndteres i situationer, hvor der er tale om flere efterfølgende skift mellem teleselskaber. Disse regler vil blive udarbejdet og ajourført i samarbejde med brancheaktørerne og baseret på de løsninger, som der i brancheregi måtte være enighed om at anvende.

Til § 58

Til stk. 1 og 2

Det er hensigten med bestemmelserne at præcisere, at den udbyder, der afgiver et nummer i forbindelse med nummerportabilitet, maksimalt kan få dækket

omkostningerne i forbindelse med selve flytningen (afgivelse) af nummeret, beregnet efter § 55, stk. 1, nr. 1, samt de løbende omkostninger i forbindelse med nummerafgiften, og at aftaler herom skal indgås på ikke-diskriminerende og objektive vilkår.

Der henvises i øvrigt til de indledende bemærkninger til kapitel 15, for så vidt angår den nye skelnen mellem aftaletyper med sigte på at muliggøre nummerportabilitet.

Til stk. 3

Bestemmelsen viderefører den gældende § 6 og § 9 i nummerloven, hvoraf det fremgår, at forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at omkostningerne ved at opgradere teleinfrastruktur m.v., således at det bliver muligt at gennemføre fast operatørvalg og nummerportabilitet, skal afholdes af den enkelte udbyder af offentlige telenet eller teletjenester.

Hjemlen vil alene blive benyttet, såfremt der ikke indgås en brancheaftale efter bestemmelserne i §§ 59 og 60 om, hvorledes og af hvem de pågældende omkostninger skal finansieres.

Til stk. 4 og 5

Bestemmelsen i stk. 4 indeholder en hjemmel for forskningsministeren til at fastsætte nærmere regler om betaling for opslag i databaser som nævnt i § 56, stk. 3, og § 57, med henblik på at sikre korrekt dirigering af opkald til numre, der er omfattet af nummerportabilitet.

Som nævnt ovenfor vil en eventuel udnyttelse af hjemlen til at fastsætte nærmere regler efter stk. 4 og 5 afhænge af, om forskningsministeren skønner, at regelfastsættelse er nødvendig og hensigtsmæssig, eller om de vilkår og priser, som allerede frivilligt tilbydes af de parter, som eventuelt ville blive underkastet regulering, svarer til, hvad der regulatorisk kunne stilles krav om i form af omkostningsbaserede, åbne og ikke-diskriminerende vilkår og priser.

Udgangspunktet er således, at forskningsministeren kun fastsætter regler om vilkår og priser, hvis branchen ikke selv når frem til en fornuftig og afbalanceret løsning. Afklaringen af, om der er grundlag og behov for regulering fra ministerens side, vil ske i dialog med brancheaktørerne.

Såfremt hjemlen i stk. 4 anvendes, og der fastsættes regler om betaling for opslag i databaser som nævnt i § 56, stk. 3, gælder disse regler også for eventuel tredjemand, som på vegne af en eller flere udbydere af telenet eller teletjenester forestår driften af ovennævnte databaser.